

РЕШЕНИЕ

№ 489

гр. Перник, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Светослава Ив. Алексиева

при участието на секретаря Тина Р. Тодорова
като разгледа докладваното от Светослава Ив. Алексиева Административно
наказателно дело № 20231720201686 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С наказателно постановление №23-1158-002042/22.08.2023г., издадено
от началник Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Перник, на С. А. А. с
ЕГН *****, са наложени административни наказания:

глоба в размер 300 лв. на основание чл.177, ал.1, т.2 от Закона за
движението по пътищата /ЗДвП/, и

глоба в размер 10 лева на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.3 от ЗДвП за
това, че на 02.08.2023г., 15.28 часа, гр. Перник, ул. Юрий Гагарин,
управлявал МПС – мотоциклет „Пиаджио Джилера ГП800“, с рег. №*****,
собственост на В.Н. А. с ЕГН *****, без да притежава свидетелство за
управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него
превозно средство, както и за това, че при проверката не представя
свидетелство за регистрация на МПС, което управлява. – нарушения
съответно на чл.150а, ал.1 от ЗДвП и чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП.

Срещу издаденото наказателно постановление в срок е постъпила жалба
от С. А. А., с която моли издаденото наказателно постановление да бъде
отменено в частта за нарушението по чл.150а, ал.1 ЗДвП като издадено в
нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на
процесуалните правила.

В съдебно заседание жалбоподателят не е участвал лично.
Пълномощникът му – адв. Г.Т. допълва доводите за незаконосъобразност,
изложени в жалбата, и пледира за отмяна на наказателното постановление в
обжалваната част.

Административнонаказващият орган в съпроводителното писмо към
преписката моли наказателното постановление да бъде потвърдено като

издадено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон. В съдебно заседание представител не е участвал.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, както и доводите на страните, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, срещу подлежащ на съдебен контрол правораздавателен акт, от лице с правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е и основателна, съображенията за което са следните:

Нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е по чл.150а, ал.1 от ЗДвП. Същото е установено с акт за установяване на административно нарушение серия ГА, №1012951/02.08.2023г. В съдържанието му е посочено, че на същата дата – 02.08.2023г., в 15.28 часа, при извършена спрямо С. А. проверка ул. Юрий Гагарин, в района на ПВ Църква, от свидетеля В. С. С. – мл. автоконтрольор в сектор ПП при ОД МВР Перник, същият установил, че водачът управлява мотоциклет „Пиаджио Джилера ГП800“, с рег. №*****, собственост на В.Н. А., без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство, както и че при проверката не представил свидетелство за регистрация на същото.

Тези констатации контролният орган направил въз основа представеното от водача свидетелство за управление на МПС и след служебна справка в информационната система на КАТ чрез служебната РСОД /работна станция за отдалечен достъп/.

Въз основа установеното фактическо положение срещу С. А. било образувано административнонаказателно производство с АУАН серия ГА, №1012951/02.08.2023г., като актосъставителят – свид. В. С. приел, че жалбоподателят, като водач на МПС, виновно е нарушил разпоредбите на чл.150а, ал.1 и чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП. При съставяне на акта в съдържанието му било отразено, че соченият като нарушител няма възражения.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН А. не упражнил и правото да подаде писмени възражения.

На 22.08.2023г., въз основа на събраните по преписката доказателства и след проверка по реда на чл.52, ал.4 от ЗАНН, наказващият орган приел, че са налице основанията по чл.53, ал.1 от ЗАНН и издал наказателно постановление, с което на основание чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП и чл.183, ал.1, т.1, пр.3 от ЗДвП наложил на С. А. административни наказания глоба за нарушения по чл.150а, ал.1 от ЗДвП и чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП.

Настоящият съдебен състав, основавайки се на доказателствата по делото намира, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени, неотстраними нарушения на процесуални правила, ограничаващи правото на защита на наказания субект, поради което същите съставляват безусловно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление в частта относно временното нарушение по чл.150а, ал.1 от

ЗДвП.

Съображенията са следните:

При съставяне на акта и издаване на наказателното постановление не са спазени изискванията в чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Допуснатата незаконосъобразност при описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено съществено нарушава процесуалните изисквания и прави практически невъзможно осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност на административнонаказателния акт относно правното квалифициране на нарушението, както и провеждане на защита срещу него от страна на жалбоподателя.

Вмененото на А. нарушение не е описано ясно и пълно с посочване на обстоятелствата, относими към елементите от състава му. Отражено е, че на посочената дата същият е управлявал моторно превозно средство без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията към която спада управляваното от него превозно средство. Фактическа обосновааност на тази констатация изобщо липсва, тъй като не е посочено най-напред каква е категорията на управляваното МПС, нито е отразено за какви категории МПС на жалбоподателя е призната правоспособност за управление. В обстоятелствената част на акта и наказателното постановление не са означени и допълнителни технически характеристики на визириания мотоциклет, за да е възможна преценка за категорията му. Съгласно разпоредбата на чл.150а, ал.2, т.2 - 4 от ЗДвП мотоциклетите се делят на три различни категории А1, А2 и А в зависимост от множество специфични параметри като работен обем на двигателя, мощност, отношение мощност/тегло, конструктивна максимална скорост. Конкретните характеристики на управлявания от А. мотоциклет са неизвестни, доколкото не са упоменати при описаните на нарушението и не се установяват от събрани по административната преписка доказателства, неизвестно е и за какви категории водачът е притежавал правоспособност, доказателства за което също не са ангажирани от АНО, върху когото лежи доказателствената тежест в процеса.

Всички тези факти са релевантни при очертаване обективната страна на административнонаказателния състав на чл.177, ал.1, т.-2, предл.2, вр. чл.150а, ал.1 от ЗДвП, тъй като предопределят изводите за това изобщо има ли извършено нарушение от привлечения към административнонаказателна отговорност и извършено ли е от него виновно. Липсата им поставя съда в невъзможност да се произнесе по съществото на спора.

Съществено е нарушено и правото на защита на наказания субект, тъй като е лишен от възможността да разбере за какво нарушение е привлечен към административнонаказателна отговорност и въз основа на какви факти. Те следва да са изложени в обстоятелствената част на акта и наказателното постановление, а не да се извличат от доказателства, приложени по административната преписка или допълнително събрани в съдебното производство.

Констатираното нарушение на процесуалните правила относно съдържанието на акта и наказателното постановление обосновава отмяна на същото в разглежданата част на процесуално основание.

По отношение нарушението по т.2 от наказателното постановление и с

оглед пределите на въззивната проверка по чл. 314, ал.1 и 2 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН съдът установи следното:

Нарушения на процесуалните правила в тази част не са допуснати, поради което се дължи произнасяне по същество..

На жалбоподателя е вменено във вина, че при извършената проверка не е представил свидетелство за регистрация на МПС, което е управлявал, което като водач е бил длъжен да носи съгласно задължението по чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП. Този факт не е спорен по делото, не се излагат каквито и да е причини от обективен характер, стоящи извън поведението му, поради което съдът приема нарушението за безспорно доказано. Писмените и гласните доказателства /АУАН, показанията на свид. В. С./ в тази насока са непротиворечиви, доказателствената им стойност не е оспорена или разколебана от други източници на доказателства, поради което съдът ги кредитира с доверие. Както се посочи, търсената от жалбоподателя съдебна защита е за първото описано в наказателното постановление административно нарушение.

Въз основа на изложеното съдът приема, че формираните от актосъставителя и наказващия орган изводи от фактическа и правна страна са обосновани и правилни, поради което законосъобразно С. А., като водач на МПС, е привлечен към административнонаказателна отговорност и наказан за нарушението по чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП.

По отношение вида и размера на наложеното административно наказание:

С наказателното постановление административнонаказващият орган е наложил за извършеното нарушение по чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП глоба в размер 10 лв. на основание административнонаказателната разпоредба на чл.183, ал.1, т.1, предл. 3 от ЗДвП. Това наказание е определено от закона в абсолютен размер, поради което конкретната глоба е законосъобразно наложена и наказателното постановление следва да бъде потвърдено в тази му част.

Въпреки изхода на делото съдът не осъжда въззиваемата страна за заплащане на разноски в полза на жалбоподателя, тъй като последният не е сторил реално такива - видно от приложения договор за правна защита и съдействие по делото му е оказана безплатна правна помощ и съдействие. Пълномощникът също не претендира определяне на възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

Мотивиран от изложеното съдът

РЕШИ:

На основание чл.63, ал.3, т.2, вр. ал.2, т.1 от ЗАНН ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-1158-002042/22.08.2023г., издадено от началник Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Перник, в частта, в която на С. А. А. с ЕГН *****, с адрес гр. ***** на основание чл.177, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание глоба в размер 300.00 /триста/ лв. за нарушение на чл.150а, ал.1 от

ЗДвП.

На основание чл.63, ал.9, вр. ал.2, т.5 от ЗАНН ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №23-1158-002042/22.08.2023г., издадено от началник Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Перник, в частта, с която на С. А. А. с ЕГН *****, с адрес гр. ***** на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.3 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание глоба в размер 10.00 /десет/ лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Перник на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____